

11. november 1998

118123

Professor Johs. Andenæs
Generallunden 23
0381 Oslo

Kjære professor Andenæs!

Det var med glede og takknemlighet jeg mottok brevet ditt av 07.11.. Takknemlighet fordi du vil gjøre deg den uleilighet å svare en som meg overhodet.

Men «klippe, klippe».

Du mener det nok ikke slik, men når du besvarer spørsmål med å henvise til din bok, minner det allikevel om religiøst troende som henviser til skriftsteder i bibelen. Dé regner bibelen som sannhetsbevis, som du gjør med din bok.

«Etter vanlige strafferettslige prinsipper er det tilstrekkelig at tiltalte har kjent de faktiske omstendigheter som er avgjørende, i dette tilfelle at landet hadde tatt kampen opp mot det tyske overfall, et det ikke var sluttet fred.» (side 183-184 i 1998 utgaven)

Din uttalelse her virker ullen. Spørsmålet er ikke om «landet» hadde tatt «kampen» opp, men om Norge pånytt var kommet i krig. En kapasitet på internasjonal rett hadde i august forkynt at krigen i Norge var slutt den 10. juli, og det var, som du sier, mange som var av Holthes mening. Jeg er tilbøyelig til å mene «alle». Men når startet så krigen igjen?

Og, Holthe skrev ikke noe «i den retning», som du sier. Han uttrykte seg meget konsist om en meget vesentlig sak, uten mulighet til misforståelser. Så nevner du at «det ikke var sluttet fred». Dette var også Holthe helt på det rene med. Ditt argument om «fred» undrer meg.

Du sier ovenfor: «landet hadde tatt kampen opp». Hva som hadde hent var at en gruppe mennesker hadde begynt en virksomhet som gikk ut på å skade okkupanten på forskjellige måter. All ære til dem for dét, men det var, som alle var klar over: «illegal virksomhet», og ingen krig.

Du siterer fra Høyesterett at «praktisk talt ingen nordmann med normale åndsevner på det tidspunkt (juli '42) kunne være ubekjent med at ....» Språket røper i høyeste grad forakt for de dømte. Dette er seierherrens språk. Ikke språket til en høyeste rett. Det forteller mer enn selve utsagnet. Selv må jeg se meg i den gruppen som manglet, og fortsatt mangler, disse normale åndsevnene.

Over hele verden er seierherrens justis anerkjent. Seierherrens jus kan ofte være mer tvilsom.

Tilgi at jeg ikke er kommet lenger i erkjennelse!

Med vennlig hilsen

Odd Brunsvik